

РЕШЕНИЕ

№ 3510

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3223** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от П. С. М. чрез адв. А. Т. срещу Решение № 602 от 06.02.2023г. по НАХД № 6964/2022г. по описа на СРС, 7 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №22-4332-005160/01.04.2022г., издадено от Д. Д. - началник сектор към отдел „ПП” при СДВР. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се явява лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът - началник група към отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

С оспореното наказателно постановление на П. С. М., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са наложени административни наказания: „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за 1 месец за извършено административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, затова че на 15.03.2022г. около 07:20 часа в [населено място], по ул. О., при управление на лек автомобил „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на „Напоителни системи НТ“ ООД, на кръстовището на [улица]с [улица], на пешеходна пътека, обозначена с пътна маркировка М8.1 и пътен знак Д 17 от ЗДвП, не пропуска и реализира ПТП с пресичащата от ляво надясно спрямо посоката на движение на автомобила пешеходка Е. Б. З., която впоследствие посещава УМБАЛСМ „Пирогов“, освободена с работна диагноза контузия на лява глезенна става и контузия на шийни прешлени. След ПТП водачът М. не изпълнява задължението си при пострадало лице от ПТП да уведоми компетентната служба на МВР и да остане на място на местопроизшествието до пристигане на представителите на МВР.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложените административни наказания са в рамките на предвидения в закона размер.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП. Няма спор, че М. е водач – участник в ПТП с пострадало лице. Н. се спори и, че при настъпилото ПТП с постралата З., М. не е уведомил компетентната служба на МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са пострадали хора да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи. Ирелевантни са твърденията му, че пострадалата е отказала да бъде закарана до болнично заведение. Въпреки, че е възприел и осъзнал, че е налице пострадало лице, касаторът не е изпълнил задължението си да уведоми компетентната служба на МВР. Съгласно санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Двете наказания са предвидени да бъдат наложени кумулативно, а настоящия случай са определени към минималния размер.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще

бъдат постигнати с определените наказания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 602 от 06.02.2023г. по НАХД № 6964/2022г. по описа на СРС, 7 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №22-4332-005160/01.04.2022г., издадено от Д. Д. - началник сектор към отдел „ПП” при СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.